

Dichten zonder papier

Mijn vriend Janek, de dichter, schreef wel eens een gedicht. Over onvervulbare verlangens en vergelijkbare kul, want dichters kunnen nogal eens zwijmelen, daar zijn het dichters voor en Janek was een van zo'n dichters. Als Janek niet dichtte, dan praatte hij. Veel en bijvoorbeeld met mij. Janek vond mij ook een dichter en verweet mij aanhoudend dat ik mijn woorden op papier moest zetten. Telkenmale legde ik hem uit dat ik geen papier bezit en dat mijn voornaamste dagtaak bestaat uit het voorkomen van in bezit komen van papier. Dat was zeker een dagtaak, want Janek wist vele slinkse wijzen om papier mijn huis binnen te brengen. Ik liet Janek zijn gesmokkelde papier dan opeten (meestal twee kleine, azuurblauwe velletjes), en daarna zijn dorst lessen met wodka. Met dat lessen deed ik mee, wodka is niet iets om alleen te drinken als je beiden dorstig bent.

tweetwee,tweekeervier,XV